

SETMANARI DEFENSOR DELS INTERESSOS DE LA COMARCA Y PORTAVOZ OFICIAL

CENTRE CATALANISTA.

CENTRE CATALANISTA DE OLOT.

CERTAMEN LITERARI.

ACTA DE LA FESTA.

A las 4 y 10 minuts de la tarde del diumenge 6 de Septembre de l' any 1891, tingué lloch en lo teatre principal d' aquesta vila, lo segón Certámen Literari organisat per lo Centre Catalanista de la mateixa. Assistiren al acte, ocupant llochs distingits, lo Ilm. Sr. Arcalde D. Nonito Escubós, lo M. I. Sr. Jutje D. Juan Francisco Solís de y Panadero, las Juntas organisadora del Certámen y directiva del esmentat Centre, á mes de varias personas conegudas en lo mon de las bellas lletres.

Lo teatre casi ple de gom á gom, presentava un hermos y sorprendent efecte, y en mitj del paleo escénich se alsava lo trono que debia ocupar la dama elegida per Reyna de la Festa.

Oberta la sessió per l' Ilm. Sr. Arcalde, president de la mateixa, l' infrascrit Secretari doná lectura al Cartell-Convocatoria del Certámen, y desseguida lo vocal del Jurat Calificador D. Joseph Saderra y Mata, en nom del Vice-President del mateix Jurat don Narcis Verdaguer, prengué la paraula, y ab correcta frase, excusá la presencia de dit Sr. Verdaguer, de qui per moments s' esperava la arrivada.

Lo Secretari llegí després sa memoria ab lo veredicto del Jurat, y luego se obriren los plechs corresponents á las composicions premiadas, comensant per lo que tencava lo nom del autor de la poesía guanyadora de la Flor Natural, que resultá ser de D. Joseph Franquet y Serra, qual senyor feu present de son premi á la Senyora D.ª Maria Rosselló de Terreiro, qui accompanyada del autor llorejà.

y del Sr. Saderra, passá á ocupar lo trono als acorts de la marxa real y entre estrepitosos aplaudiments. Llegí la poesía ab gracia y entonació lo Sr. D. Eurich Daunis.

Obtingueren accéssits los senyors D. Francesch Ubach y Vinyeta, D. Pere de Cots y Soldevila, D. Manel Rocamora y D. Jaume Novellas de Molins, per sas respectivas composicions, *La Flor del fajol*, *Somni d' Amor*, *Missatje* y *Rondalla*, que foren llegidas per los Srs. Pujadas, Isamat, Xutglar y de Roca.

Fou guanyadora del premi ofert per l' Ilm. Ajuntament d' aquesta vila, consistent en un objecte d' art, la composició titolada *La Sardana*, que resultá ser de D. Ramón Masfern, y pera llegirla fou cridat lo coneugut jove D. Jaume Soler.

Lo premi del Centre, se adjudicá á la poesia titolada *Lo Caballer de Besalú*, de D. Francesch Ubach y Vinyeta, la qual ab la composició anònima *Sant Martí*, que obtingué lo primer accéssit, foren llegidas per lo distingit D. Joseph Xutglar, qui en aquesta ocasió, deixá com sempre ben sentada sa fama de bon declamador. Guanyadora del segón accéssit fou la poesia *Primera invasió francesa*, deguda á la inspirada pluma de D.ª Trinitat Aldrich y de Pagés, qui ab gust de tothom passí á donar lectura á sa composició, y al acabar, se sentá á la esquerra de la Reina de la Festa, en qual lloc fou acompañada per l' individuo de la Junta organisadora del Certámen, D. Mariá Vayreda Vila.

Obtingué le premi de D. Joaquím Vayreda, consistent en un quadro al oli, lo jove de aquesta localitat D. Pere Oró y Pla, per sa composició *Flor del Cel*, á la que doná lectura.

Obert lo plech que contenía lo nom del autor de la poesía *Al Art Cristiá*, guanyadora del premi del *Arte Cristiano*, resultá ser de D. Joseph Frauquesa y Gomis, qual senyor, y la senyoreta donya Trinitat Aldrich y de Pagés autora del sonet *En l' album dels senyors Berga y Vayreda*, que obtingué lo primer accéssit, llegiren sas respectivas composicions. Lo segón accéssit corresponent á un sonet castellá titolat *El Arte Cristiano*, de D. Miquel Victoriano Amer, fou llegit per lo Sr. Isamat.

D. Bernat Fargas, autor de *L' Hereu Rock* premiat ab un album de fotografías, ofrena de varios olotins amants de las bellas lletres, doná lectura á son trevall.

La composició *Debers d' un bon patrici*, de D. Joseph Prats y

Serra, distingida ab lo baròmetro ofert per lo Rut. Sr. Rector də aquesta vila, fou recitada per lo Senyor Isamat.

Sobre un trípode foren luego cremats per l' infrascrit Secretari, los plechis corresponents á las composicions que no obtingueren premi.

Inmediatament, D. Narcís Verdaguer que en aquest moment seya ja estoneta qu' havia arribat, donà comens a son discurs, que lo mateix que 'l de Gracias, que digné lo President de la Junta organisadora, D. Joseph Soler, foren rebuts ab estrepitosos y entussiastas aplaudiments.

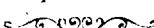
Per fi, lo Ilm. Sr. Alcalde, tancá la festa. Eran las 6 y mitja pròximament.

De tot lo que l' infrascrit Secretari n' aixecá la present acta en lo lloch y data en son comensament expressats.

P. Llosas Badia.

BREU PARLAMENT

Del Vice-President del Jurat calificador en la festa de distribució
de premis del Certamen Literari, celebrat lo dia 6 del corrent
en la present Vila.

SENYORAS: SENYORS:

He de comensar eucomanantme á vostra indulgencia. Y no per vana fórmula: que 'l mareig del viatje, no massa curt y ara mateix acabat, me fa mes bo pel descans que per las emocions d' un discurs. Ademés, un altre títol ha de franquejarme vostra bondat: Aquest lloch, que ab tanta indignitat ocupó, y 'l compromís de parlar que á sobre 'm posa, ni 'ls he cereat ni 'ls hauria acceptat; m' han vingut al damunt per virtut d' una circumstancia ben sensible. Lo distingit Mestre en Gay Saber y reputadíssim escriptor catalanista don Joaquím Riera y Bertrán, President d' aquest Jurat, era qui havia de seure en aquesta cadira, y fer sentir desde ella sa veu eloqüent y autorisadíssima. No ha pogut; y heus aquí la rahó de vostre desengany y dels meus apuros.

Una cosa, no obstant men encoratja, ademés de vostra benevolència, y es la consideració de que tals son la naturalesa y carácter de las solemnidades literarias que com la present, a Catalunya, des de alguns anys se celebren; que així escau en aquest lloch la ver-

ba melòdica y arrebatadora del esperit que inflama 'l foch sagrat de la inspiració, com la veu aspra, pero resolta, del qui es soldat ardorós de la propia idea que nostra poesía porta, damunt de sas alas d' or, á volar per las regions de la gloria y de la celebritat.

Perqué, senyors i qué son en definitiva aquets certamens literaris que las associacions catalanistas de tant en tant celebran? i Què significan eixos bellíssims esbarjos del esperit? i Qué es, qué significa aquest acte solemne que ara aquí 's celebra?

Jo llegexo vostre cartell-convocatoria, y 'l trobo que está escrit en nostra llengua, y veig que 's solicita, que s' exigeix, la llengua maternal en la composició de las obras artísticas que pel premi lluyten. Jo veig que s' oferexen palmas y llovers als qui mes be canten las glorias de Catalunya, l' honor d' aquesta comarca, á sos héroes, á sas llegendas, als sentiments de sos fills, á las hermosuras de son maravellos territori.

Més, cumplint la meva tasca de individuo del Jurat, jo he vist esgranarse per las mevas mans tot un seguit de creacions literarias, y en ellas enaltida la llengua dels cataláns, abrillantadas las glorias de Catalunya, ponderada sa historia, sublimant l' amor á ella, plangudas sas desgracias y proclamadas sas novas aspiracions. Ressegueixen mos esguarts la sala tant elgant d' aquest tea're y la veig artísticament vestida dels colors de Catalunya, quinas se nyeras gallardament en son recinte onejan; miro, senyoras y se nyors, á vostres pensaments y á vostre cor, y per tot sento aquesta mateixa alienada de patriotisme, per tot veig regnarhi esplendorosa la majestat del amor á Catalunya... tot me diu que aquest Certámen es, ensemps que una solemnitat artística, un crit d'amor á Catalunya, una veu d' esperansa que sos fills li envían, un pa lench en que lluytant garbosament los sentiments d' amor á la patria, de fe en sos destins, y de coratje per eucaminarli. Y axó, se nyors, ja es terreno propi, per qui com jo no sent, despres del amor á Deu que ab la vida casi m' infundí l' alé d' una mare, amor mes gran que l' amor á Catalunya, ni te en son cervell pensament mes ficsó y dominador que 'l de salvarla de la subjecció que la encongeix y afronta.

Si, se nyors, aquets certamens catalanistas, aquest acte que ara aquí celebrém, son una fervorosa y magnífica proclamació del dret á la vida que te la llengua de nostra terra, y una calorosa protesta

contra 'l jou, de servitud y d' ignominia ab que odiosas imposicions la endogalan. ¡Qué, donchs, te d' estrany que aquestas solemnitats alegren y entussiasmen als fills amorosos de la patria catalana?

Ah, senyors! n' hem de sofrir tantas de befas, los qui estimem nostra llengua, en la vida de ciutadans del Estat espanyol!

Tot just vinguts á la vida, posem nostres peus en la escola, anem á nodrir nostre esperit per medi de la paraula, verb de la fecundant idea, y aquesta paraula te so de forastera en nostras orellas, avesadas al dols parlar de nostras mares; y si d'aquest preteném valernos, ve, senyors, la lley, una lley iniüa del Estat en que vivim y á qui paguem, á arrencarnos de la boca l' idioma estimadíssim de nostra familia. Després aném davant dels tribunals de justicia, y magistrats ó jutjes forasters, tal vegada 'ns injurien ó 'ns insulten, perque volem parlar la llengua en que mellor sabém expressarnos. Volem otorgar nostra darrera voluntat y hem de ferho també en llengua castellana que puig no coneixém prou, no sabém fins á quin punt expressará nostra voluntat. Aném á qualsevol oficina, y un senyor ab la ploma darrera de la orella, y caragolant cigarros, que tots paguem se 'ns treurá pot ser del davant á fastichs perqué no li parlem en castellá. ¡Qué mes? Anem á una oficina de telégrafos, y posarem un telegrama en xino, sense cap protesta; pero tractarem de posarlo en catalá y vindrà la lley á dirnos que està prohibit l' us de la llengua catalana.

Ah, senyors! es que 'ls catalans som lo pàries de la Nació Espanyola? Es que som botí de guerra; es que som aprensió d' una conquista; es que som esclaus d'alguna rassa poderosa?

Ah, no: Catalunya no ha sigut pas conquistada pels castellans. ¡Com, si Catalunya, en sos bons temps, conquistava un regne y 'l regalava á Castella?

Nostra pàtria s' uní á Castella fent capitols matrimonials, en que quedavan á salvo sa dignitat y sos interessos. En mala hora fou tracte de bona lley: la injuria, l' escarni y la fuetada foren premi de sa bona fe y de la nota del poble de eminent sentit práctic ab que per son acte la galardoná la Historia. Que vingueren nous temps, y Catalunya, sempre noble, s' aplegá sots las banderas del dret y de la lleialtat. ¡Pobra pàtria! las hordas de Felip V, prompte s' afartaren de venjansa en lo eos exàmine de la heròica

Catalunya. Y aquí comensá 'l Calvari de son honor y de sas institucions.

Sa llengua, tan nacional com qualsevol altra, llengua riquíssima en que foren escrits monuments de saviesa y d' hermosura eterna; en que 's redactaren constitucions y códichs espill del mon modern; en que ara s' han escrit obras de gran valia que corren triomfantas tota la Europa; llengua que 'ls savis de las mes llunyanas regions estudian y alabán; llengua tan culta que en Menendez Pelayo hi ha parlat en ocasió solemníssima tant suau y rica que s' hi han escrit delquis del amor místich tant sublims com los de Sant Joan de la Creu y Fra Lluís de León; tant valenta, profunda y enèrgica, que hi ha escrit sas xarbotadas de inspiració shakespeareana, en Guimerà, y tant moderna que expressa, mes fielment que cap altra, las finas observacions de 'n Pin y Soler, y las reflexions fondíssimas de 'n Narcís Oller; aquesta llengua que es la de nostres pares, la de nostres amors, la de nostres pensaments, es vilment proscripta de la vida del Estat de que 'ns diuen que 'ls fills de Catalunya som ciutadans.

Y com la llengua, es proscrit nostre Dret, pendent d' una sentencia fatal que nostras no llunyana energías no feren sino suspender. Y com nostre Dret, está proscripta y falsificada, en las escolas oficiais, nostra historia, á qui 's concedeix un mal racó, y encara befautla y ridicolisantla á voltas, havent de repetir los noys catalans en la càtedra, que foren *rebeldes* nostres gloriosos passats, quan ab inusitat y venerable heroisme se sacrificaren en 1714; que fou la de Bailén, la primera batalla que 'ls espanyols guanyaren á las armas francesas, com si no hi hagués de primer la gloria del Bruch, y aixís per l' istil un sens fi de disbarats, que no sols son oprobri de la nostra patria, sinó falsejament de la tendra intel·ligència del estudiant.

Veusquí perquè es tant agradable als cors amants de Catalunya, venir á eixas festas: perquè en elles s' ensalsa aquesta santa llengua tant vilipendiada, s' honra aquest dret que se 'ns roba, y 's canta aquesta història tan falsejada. Perquè en elles munta del cor, primer un crit d' indignació y de vergonya, y després la trompa del combat y un accent de confiansa. Perquè aquí l' enteniment se convenç de la necessitat de la lluita per la patria, y 'l cor se sent empengut á llurarla de tanta ignomニア.

Y aixó, es, senyors, tant necessari que ab la actual manera de viurer de nostra Catalunya no sols es trepitjada sa dignitat y ofenses sòs sentiments y deprimits sos interessos, sinó que de seguir en tal posició accompanyarém al poble castellá, á no tardar, á la ruïna en que de temps gemega. Gobernat lo timó del Estat per mans d' discursayres y advocats, ignorants dels vers interessos del Estat, y sabuts solament en teorías de francesos y d'^c alemánys, aquí inaplicables, los mes sagrats interessos del poble van per terra: Es implíquenement desprestigiada la religió, es ofesa sense cástich la moralitat, lo desvergonyiment se passeja descarat y lliure per carrers y plassas, crida en las tribunas y trau baba corruptora, en la premsa. Las fonts de vida van assecantse: La agricultura es aclaparada d'^c impostos; la industria y l' comers tenen á cada moment una mortal trontollada ab los tractats de comers, la ciencia 's ven ó 's regala; la justicia... no es cap modelo; y l' Estat anca-rossegant, va fent son camí, cada dia mes entrampat, y amenassant tirarnos d'^c un colp pel camí de la bancarrota mes complerta.

Tal es, senyors, lo trist estat de cosas á que ha quedat reduïda nostra patria á mes alts destins eridada per la Providència. Y contra aquest estat de cosas venen á protestar aquestas solemnitats patrióticas: aquets certàmens catalanistas.

Y no 's diga, senyors, que, segóns aquestas rahons, nostra causa entranya un extremat egoisme, justificador dels *piròpos* que desde Madrid nos regalan, no. Nosaltres no tenim cap solidaritat d'^c interès ab lo Mitjdia de Fransa, y lluytem al costat dels provençals y dels fills del Llenguadoel en sa campanya per la restauració de sus llenguas; cap comunitat nos lliga ab los flamencs y ab ells celebrem los triomfs de son idioma y 'ns planyém del jou que encara l'^c avergouyeix y entrebaixa; y també assisteix nostre esprit á las gran batallas del poble irlandés per la llibertat de sa terra, á las reaccions dels tcheques, á las opresions dels grecs que sota l' jou de Turquia suspiran per la patria; y vaga nostre pensament per las obras tristes y may aclaridas dels camps de la desgraciada Polonia. Y es, senyors, que creyem que aquí com fora d'^c aquí son una tiranía insoportable, contraria á totas las lleys de la naturalesa y del progrés de la civilisació aquestas esclavituts de pobles y de rassas.

Mes, fixeuvos en que aquesta mateixa llengua enumeració pro-

va que no soms sols los catalanistas en eridar y en mourens contra aquesta tiranía; satisfeta la desenfrenada ambició de llibertats individuals, s' adonan las societats de que li falta á la llibertat, per tenir al mon un domini efectiu, la destrucció dels esclavatges que sobre de las colectivas pesan; y per tots los payssos d' Europa se aixeca, ara de baix, en baix, demà segurament poderós, un crit de protesta contra tals subjeccions. Y es que 's va acostant la hora d' entrar en lluya lo dret á la vida de las entitats naturals, fillas del voler de Deu y del cisell de la Historia, contra 'ls artificialismes dels Estas unificadors.

Tals son las ideas y 'ls sentiments que simbolisan aquestas fests literarias. Y puig que nostre poble hi acut ab entusiasme, podem esperar que quan sone la hora de la Providència, Catalunya sabrà redimirse del jou ab que la han endogalada.

De segur que vosaltres sentiu mes forta que ningú aquesta embranida del patriotisme catalá. Vosaltres bellas olotinas que teniu escampadas á tot arreu la fama d' esser altar y trono de las virtuts y sentiments que á la dona catalana dignificant, no voldreu pas deixar incomplerta la gran missió que en la obra de la redempció de la pàtria vos pertoca. En vostra varia influencia d' esposas, de mares, de fillas, possehiu una forsa incontrastable ; poseula, donchs, al servey de la dignitat do Catalunya !

Y vosaltres olotins, que atresorant en grau superior las virtuts honor dels catalans, heu fet d' aquesta plana un expléndit verger d' encantadora hermosura y de producció riquíssima; que heu donat á la industria fonts abundants; que teniu en vostra historia fets brillantíssims y noms dels mes ilustres; que avuy honráu ab vostre concurs las lletres, las arts y las ciències de Catalunya, avivéu cada dia mes l' amor á aquesta pàtria, esforzeuvos en comprender la extensió dels afronts que pateix, que aixís creixerá en vosaltres l' ardor per llibertarla'n. Veniuhi á la lluita que 's comensa: Lluya per Deu, á qui la impietat vol traurer de la vida social: lluya per Catalunya, á qui 'l centralisme absorvent vol esborrar del Mapa de la terra !

HE DIT.

Varietats.

LA SAL.

Lo doctor Burggraeva, promotor de la Dossimetría, acaba de donar á

Hum una obra, en la que tracta de demostrar que 'ls que segueixin sas instruccions poden alcansar edats molt avansadas.

Lo gran remey que diu que ha descubert pera totas las enfermetats es la sal, la que segons sas afirmacions, conserva la vida quant s'usa de la manera deguda.

Segons sa teoria, la sal ho arregla tot.

Si la sanch està molt espessa, la sal la clarifica; si està empobrida, la sal la fortaleix y li dona 'ls elements de que careix.

Cita variis exempls en apoyo de sas afirmacions.

En altres temps, lo major cästich que 's donava à Holanda als soldats que faltavan à sos deberes, consistia en donárlos hi pa sense sal.

Després d' alguns mesos d' aquest régimen, los desgraciats casi sempre morian.

En Sajonia, à últims del sigle passat, una epidemia terrible assolaba 'l país, causada únicament per la falta de sal.

Nos asseguran, ademes, que es un remey infalible per la tisis y 'l cólera.

Los campesins russos en una ocasió se salvaren d' una pesta tirant sal en la llet que consumian. Se calcula que cada persona adulta que gosi de bona salut deu consumir diariament las dues tercera parts d' una unsa.

Avans d' acabar, diu que si tot lo mon adoptés l' us de la sal, los centenaris serian tan numerosos com los noys.

INCENDI DEL SOL.

Los astrólechs de Roma y de Palermo acaban d' observar un fenómeno celest prodigios y admirable. Al voltant del Sol apareixen unes flamas colossals, que creman perfectament, formant ab sas gigantescas proporcions immensa corona de foch.

Una d' aquestas llamas, absolutament fantásticas, alcança la estupefacent altura de *doscents vint i vuit mil kilòmetres*, altura extraordinaria si 's recorda que 'l di ametre de la terra no mideix mes que dotse mil kilòmetres.

De tant interessants observacions resulta que la superficie sola que no saltres veyém soporta un llach de foch de color escarlata, de ahont surgen constantment multitud de flamas indiscriptibles, constituhint un incendi immens y permanent.

Noticias generals.

Durant la setmana passada lo barri de Sant Ferriol ha celebrat sa festa particular, la que no hi han faltat, corridas de bous, gallarda, passants, professó, ofici y correspondents tornabodas, quals actes han estat en extrem lluits y concorreguts.

En la corrida de bous celebrada en lo carrer de S. Ferriol, un dels braus arreplegá al pobre vehí, conegut per en *Liru*, que á causa de estar un poch begut volía practicar *alguna suerte*..

Durant aquets espetacles, los Agents de la Autoritat deurián fer apartar del lloch del perill aquestos infelissos que à semblants funcions no solen ferhi falta.

Torna á quedar poch menys qu' interceptada la carretera de Gerona, junt al ex-portal de *Martinez Campos* per los materials de certa casa que en dit punt s' hi construix. Convindria que per l' Alcaldia se recordés á son propietari las ordres que li foren dadas temps passat.

Al mateix temps lo carrer de ronda de Sant Bernat está demanant s' hi tiri uns quants carros de grava á fi de posar á son pis en condicions de resistir las plujas y neus d'ivern.

Segons noticias en algunas taules de la plassa se torna á jugar, en los dias de festa, als jochs prohibits, fent cas omis de las disposicions del Bando que dias enrera se publicá.

Cridem l' atenció de qui correspon.

Hem rebut varias queixas del desordre que reina en la recollecçió de la correspondencia depositada en los bussons dels estanchs, de manera que molts dias se passa á recullirla mitja hora y hasta una hora avans de la fixada, ocasionant grans perjudicis per los retrassos que ocasiona als interessats.

Esperem que s' hi posará remey.

El Jueves próximo, 24 del actual, á las 9 de la mañana, en la Iglesia del Colegio de Escuelas Pías, celebrará solemnemente su primera misa el Rdo. P. Luís Jordá, hijo de esta Villa, ocupando la sagrada cátedra el Rdo. P. Francisco Badía.

El nuevo celebrante y sus hermanos en Religion, al suplicar la asistencia á tan religioso acto, anticipan las más cordiales gracias á cuantos con su presencia, contribuyan á su mayor esplendor.

Secció Oficial.

Banco Hispano Colonial.—Anuncio.—*Billetes Hipotecarios de la isla de Cuba.*—*Emisión de 1890.*—Tercero sorteo.—Celebrado en este dia con asistencia del notario D. Luis G. Seler y Pla el tercer sorteo de amortización de los Billetes hipotecarios de la isla de Cuba, emisión de 1890 según lo dispuesto en el artículo 1.º del Real decreto de 27 de Septiembre de 1890 y Real orden de 8 de Agosto de este año, han resultado favorecidas las cuatro bolas.

Números: 2.446—2.472—2.597 y 3.164

En su consecuencia, quedan amortizados los cuatrocientos billetes.

Números 244.501 al 244.600—247.101 al 247.200—259.601 al 259.700 y 316.301 al 316.400.

EXTRACTO

DE LA SESIÓN DEL ILMO. AYUNTAMIENTO, 16 SEPTIEMBRE DE 1891.

A la hora de costumbre celebró el Ilmo. Ayuntamiento Constitucional de esta villa la sesión ordinaria correspondiente á la semana actual, dando comienzo por la lectura del acta de la anterior, que por unanimidad fué aprobada.

Tomáronse luego los siguientes acuerdos:

En vista de los datos presentados por el Sr. Arolas empresario del Teatro de esta villa durante la temporada de verano, se acordó acceder á lo que solicita relativo á rebaja del precio de arriendo consignado en la contrata.

Comisionar á la de Fomento para resolver lo que estime mas oportuno referente al modo de proceder al derrubo del portal conocido por *Puerta del Sol* y construcción de una pared y vado al extremo de la calle de Fluvia.

MERCADO DE OLOT.

MEDIDA DE 80 LITROS.

Precio medio en el viernes 18 de Setiembre de 1891.

Trigo.	á 18'00 Ptas.	Panizo.	á 10'50 Ptas.
Mezcladizo.	á 16'50 »	Judias.	á 16'00 »
Maiz.	á 13'25 »	Habas.	á 12'50 »
Fajol.	á 9'75 »	Arbejas.	á 13'50 »
Mijo.	á 14'00 »	Altramuz (Llubins)	á 9'00 »

Secció religiosa.

Avuy Diumenge 20. Los Dolors gloriosos de Ntra. Sra., y S. Eustaquio.
 Dilluns 21 (Abans †) S. Mateu ap. y Sta. Ifigenia vg.
 Dimarts 22. S. Maurici y comps. mr.
 Dimecres 23. (Abans †) Sta. Tecla vg. y S. Lino papa y mrs.
 Dijous 24. Ntra. Sra. de las Mercés.
 Divendres 25. Stas. María de Cervelló (vulgo del Socos) y Ursicina vg.
 Dissapte 26. S. Cipria y Sta. Justina mrs.

QUARANTA HORAS. — Continúan en la iglesia de Ntra. Sra. dels Dolors.—La exposició de S. D. M. comensa á las 6.

OLOT: Imprenta de JOAN BONET:—1891.

COLEGIO CENTRAL

DE

CORTE Y CONFECIÓN

PARA SEÑORITAS

BAJO LA ADVOCACIÓN DE NUESTRA SEÑORA DEL CARMEN

**Primero establecido en España
y ÚNICO en su CLASE que OBTUVO PRIVILEGIO de INVENCIÓN.**

AÑO XVI DE SU FUNDACIÓN

Sistema de enseñanza por medio de reglas fijas, sin necesidad de patrones de los periódicos de modas, ni cálculos aritméticos, premiado con medallas de plata en la Exposición Universal de Barcelona y en las regionales de Villanueva y Valencia.

**INVENTORA Y FUNDADORA
DOÑA CARMEN RUIZ Y ALÁ**

Directora que fué de la Escuela Provincial de Corte, y autóra de la chaqueta sin pinzas ni costuras que la entallen, de los patrones para cuerpos contrahechos, del Álbum de la modista y del Método para aprender á cortar y á confeccionar ropa de lencería, vestidos, abrigos y sombreros.

Obra declarada de texto por el Gobierno de S. M., en 1882, y por el Excmo. Ayuntamiento de Barcelona en sesión del 10 de Setiembre de 1891.

**SUCESORA Y DIRECTORA
DOÑA ENCARNACIÓN COROMINA DE RUIZ**

Secundada por prácticas y distinguidas profesoras
 Clases especiales para la carrera de profesoras de Corte con título.
 Se proporcionan profesoras para dar lecciones á domicilio.
 Se admiten pensionistas, medio pensionistas y externas.

Queda abierta la matrícula para el curso de 1891 á 1892
 que empezará en 1.º de Octubre

PASAJE DE MADÓZ, núm. 5, piso 2.º esquina á la PLAZA REAL
 Antes Rambla de Caneletas-BARCELONA-Antes Rambla de Caneletas, 1-2